knjiga vs. film

Petra Žigon

»Če si že morala umreti, si je mislil Jimmy, če so take stvari vnaprej določene, si želim, da bi umrla zroč v moj obraz. Bolelo bi me, Katie, vendar bi vsaj vedel, da si se počutila malo manj osamljeno, ko si zrla v moje oči.« [Dennis Lehane: Mystic River]

Za dober film potrebuješ v osnovi dober scenarij. In dobri scenariji so mnogokrat le adaptacije še boljših knjig. Filmi so idealno nadomestilo za pripovedovanje zgodb tistim, ki se jim ne da brati debelih knjig in idealne »nadgradnje« za tiste, ki so knjige prebrali in bi radi videli, kako si je zgodbo narisal nekdo drug. So knjige, ki so izziv za režiserja in so knjige, ki so prenesene na platno le zato, ker so uspešnice. So pa tudi filmi, za katere pozabimo, da so le adaptacija knjige.

Stephen King, denimo, je eden izmed avtorjev, ki mu avtorske pravice za snemanje filma odkupijo včasih še preden knjigo dokonča. The Shining, Carrie, Cujo, Mačje pokopališče, Zelena milja, Christine, Kaznilnica odrešitve, Dolores Claiborne, Misery in Lovec na sanje je le nekaj naslovov iz njegovega opusa, prevedenega na filmsko platno. Čeprav je večina teh filmov na seznamu najboljših filmov vseh časov, ostaja neizpodbitno dejstvo, da je King znan po svojem grozovitem pripovedovanju in se gledanje filma ne more kosati z branjem pred spanjem, saj se njegovi opisi usedejo naravnost v možganski center za strah!

Drugi mogotec je nedvomno **John Grisham**, ki ga je Firma zapisala med zvezde in zaradi katere je bilo vse ostalo le razočaranje, pa čeprav ne zgodbe ne filmi niso bili slabi; Pelikanovo poročilo, Klient, Čas za ubijanje, Mojster za dež in Pobegla porota so bili označeni le kot »precej dobri filmi«.

Trilogija o **Hannibalu Lecterju** je ena izmed najboljših filmskih adaptacij; Ko jagenjčki obmolknejo, Hannibal in Rdeči zmaj so nagnali strah v kosti vsakemu. **Dnevnik Bridget Jones** je požel toliko hvale, da bo tudi nadaljevanje hitro v dvourni različici, da sploh ne omenjam **Gospodarja prstanov** in **Harryja Potterja**.

Že od Shakespeara dalje so knjige očitno res najboljša osnova za filme. V letošnjem letu smo tovrstnih priredb na naših platnih videli mnogo, med drugim tudi antično zgodbo o trojanski vojni. Kako stara je zapisana zgodba, najbrž že sami veste. Sama sem prebrala kar nekaj knjig, ki so našle svoj prostor v Hollywoodu in lahko z gotovostjo trdim, da le redkokateri film ne naredi krivice pisani besedi. Mnogokrat je najbrž kar najbolje, da pogledate film ali pa preberete knjigo, nikakor obojega. Ko preberete knjigo, si ljudi, njihove domove in naravo okrog njih narišete sami in še preden se zavete, je v vlogi vašega nelepega junaka Jude Law, njegova temnolasa izvoljenka je Nicole Kidman (blond, se razume), njena suhcena temnopolta prijateljica pa bledolična, lepo rejena Renee Zellwegger. Knjigo **Mystic River** avtorja Dennisa Lehana sem prebrala šele po tem, ko sem videla filmsko različico pod taktirko Clinta Eastwooda, saj sem domnevala, da mora biti knjiga naravnost fantastična, če je že film sapo jemajoč. In nisem se zmotila; pravzaprav je do danes ostala moja najljubša knjiga, prevedena v film. In katere filmske različice knjig lahko še pričakujemo? **Can You Keep a Secret?** avtorice Sophie Kinsella (v glavni vlogi Kate Hudson);

Lovely Bones avtorice Alice Sebold (v našem prevodu V mojih nebesih); **DaVincijevo šifro** Dana Browna in verjeli ali ne, samega **Alkimista** Paula Coelha (filmsko ekipo je odobril sam!), v glavnih vlogah naj bi se pojavili Laurence Fishburne (tudi kot režiser), Jeremy Irons in Madonna. Coelho je sicer obžaloval svojo odločitev in ponudil dva milijona dolarjev za preklic pogodbe, vendar se kot kaže snemanje začenja konec leta. Kaj sploh še ostane knjigarnam?

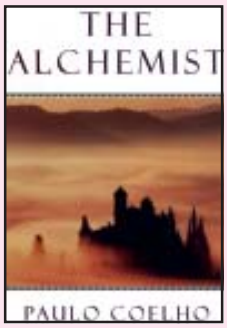

Obvezno branje:
:: Michael Cunningham: Ure do večnosti
:: Janet Fitch: Beli oleander
:: Harper Lee: Ne ubijaj slavca
:: Alan Paton: Joči, ljubljena dežela
:: André Dubus III: Hiša peska in megle